

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

06 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte –Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie, Catan Liliana, Guzun Ion,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor dosarului, recursul ordinar declarat de către procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău, Cătălin Scutelnic, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Balică Vitalie XXXXX,

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 03.10.2018– 17.07.2020;

Instanța de apel: 11.08.2020 – 17.12.2020;

Instanța de recurs: 25.05.2021 – 06.12.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 17 iulie 2020, Balică Vitalie a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (1) Cod penal și i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate față de Balică Vitalie a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 (patru) ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la 25 iulie 2018, în jurul orelor 11:00 min., Balică Vitalie, aflându-se în apartamentul nr. XX, situat pe adresa mun. Chișinău, str. Xxxxxx, urmărind scopul sustragerii în mod deschis a bunurilor altei persoane, prevăzând urmările prejudiciabile și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului infracțional, profitând de neatenția cet. Negară Anton, în mod deschis i-a sustras din buzunarul de la cămașa celui din urmă suma de 500 lei, după care, având asupra sa banii sustrași, a părăsit imediat locul săvârșirii infracțiunii într-o direcție necunoscută, cauzând părții

vătămate Negară Anton un prejudiciu material considerabil în valoare de 500 lei.

În sentință s-a menționat că, potrivit ordonanței de punere sub învinuire din 01.10.2018 și rechizitoriului, lui Balică Vitalie i s-a incriminat, că prin acțiunile sale intenționate a săvârșit *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, infracțiune prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal.*

În rezultatul analizei probelor, din punct de vedere al coroborării lor, prima instanță a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Balică Vitalie urmează a fi recalificate de la art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal la art. 187 alin. (1) Cod penal - *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu excluderea circumstanței agravante - săvârșite cu cauzarea în proporții considerabile (alin.(2) lit. f)).*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

- procurorul în Procuratura municipiul Chișinău, oficiul Buiucani, Buinovski Daniela, prin care a solicitat casarea integrală a sentinței, cu emiterea unei noi hotărâri prin care, inculpatului Balică Vitalie să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal și să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea amenzii în mărime de 950 unități convenționale;

- avocatul Dodica Victoria, în numele inculpatului Balică Vitalie, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri, potrivit modului stabilit de prima instanță, prin care Balică Vitalie să fie achitat pe motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

3.1 În conținutul cererii de apel depuse, acuzatorul de stat a invocat că:

- instanța de judecată nu a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 6, 7, 61, 75 Cod penal, în raport cu art. 90 Cod penal, ignorând astfel criteriile generale de individualizare a pedepsei penale;

- pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă, deoarece instanța de judecată la individualizarea pedepsei nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii, persoana celui vinovat și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, or, infracțiunea săvârșită de către inculpat, prevăzută la art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, în coroborare cu art. 16 alin. (4) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor grave pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 12 ani inclusiv;

- la individualizarea pedepsei, instanța nu a ținut cont în principal de gravitatea infracțiunii, persoana celui vinovat, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportamentul avut până, în timpul și după săvârșirea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a acestuia la o

infracțiune săvârșită în grup la descoperirea acesteia și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului;

- suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare depinde de întrunirea cumulativă a mai multor condiții, expres și limitative prevăzute de lege, care privesc, pe de o parte, pedeapsa aplicată și natura infracțiunii - condiții obiective, iar pe de altă parte, situația și persoana infractorului - condiții subiective. În cadrul condițiilor suspendării, persoana inculpatului interesează sub raportul pericolozității sale, decurgând, în primul rând, din faptă și din împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, iar în al doilea rând, din persoana infractorului, care trebuie studiată pentru a se putea constata dacă aceasta se poate corecta fără executarea pedepsei. Aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia;

- circumstanțele reale și personale reținute în sarcina lui Balică Vitalie XXXXX, indică la faptul că pentru a atinge scopul pedepsei prevăzut de legiuitor la art. 61 Cod penal, cel mai eficient mijloc de corectare a acestuia este aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia, iar aplicarea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei pentru această categorie de infracțiune nu va atinge scopul pedepsei penale, servind ca un exemplu negativ pentru alte persoane din rândul persoanelor predispuse la comiterea faptelor similare.

3.2 În conținutul cererii de apel depuse, avocatul Dodica Victoria a invocat că:

- instanța a admis din toate argumentele aduse de apărător, doar argumentul ce ține de lipsa circumstanței agravante - cauzarea de daune considerabile, respingând celelalte argumente ale apărării fără a examina probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și făcând referire la declarațiile părții vătămate Negară Anton și martorii acuzării Costaș Andrei și Postolachi Nicolae, instanța de fond a ignorat circumstanțele importante declarate pe caz, cât și nu a cercetat multi-aspectual cazul în coraport cu învinuirea adusă inculpatului Balică Vitalie;

- a fost ignorat faptul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii imputate lui Balică Vitalie, descrise în actul de învinuire, în săvârșirea căreia cel din urmă este recunoscut vinovat prin sentința din 17.07.2020, precum și lipsa elementelor constitutive ale oricărei alte infracțiuni;

- prin învinuirea adusă, acuzatorul a recunoscut că în fapta infracțională imputată lui Balică Vitalie lipsește latura subiectivă a jafului, deoarece profitarea de neatenție a părții vătămate exclude perceperea faptului că infracțiunea este săvârșită în prezența victimei care înțelege acțiunile infracționale ale făptuitorului și, deci, exclude calificativul de sustragere

deschisă;

- a fost lăsată fără vedere și lipsa elementului material, or lipsa acestuia exclude prezența unei infracțiuni contra patrimoniului, în special atât a infracțiunii de „jaf”, cât și a infracțiunii de „furt”, deoarece atât sustragerea deschisă - jaful, cât și sustragerea pe ascuns - furtul, fiind infracțiuni materiale, se consideră consumate odată cu realizarea elementului material și respectiv, survenirea rezultatului - scoaterea bunului din stăpânirea de fapt a posesorului și trecerea lui în posesiunea făptuitorului;

- la materialele cauzei lipsesc probe veridice, pertinente și concludente, care ar confirma posesia de către partea vătămată a obiectului material, 500 lei, imputate ca fiind sustrate de către inculpat, în ziua și ora indicată în actul de învinuire. Declarațiile făcute de către partea vătămată și martorii acuzării pe acest segment sunt contradictorii și dubiile apărute în această parte nu au fost înlăturate nici în cadrul urmăririi penale și nici în cadrul cercetării judecătorești;

- lipsesc probe veridice, concludente și pertinente cu privire la acțiunea infracțională imputată inculpatului, ori nu există nici un martor ocular acestei acțiuni, iar declarațiile părții vătămate vin în contradicție cu declarațiile inculpatului, și diferă în partea circumstanțelor cauzei, atât cu alte declarații date de partea vătămată pe parcursul urmăririi penale, cât și cu declarațiile martorilor acuzării;

- declarațiilor părții vătămate din start a fost acordat statut de probă de către organul de urmărire fără să fie întreprinse măsuri de acumulare a altor probe de confirmare sau infirmare a declarațiilor acestuia, fără a verifica declarațiile făcute de către inculpat în cadrul urmăririi penale, și fără a întreprinde măsuri de înlăturare a presupunerilor și dubiilor apărute pe parcursul desfășurării urmăririi penale privind vinovăția lui Balică Vitalie în săvârșirea faptei imputate, circumstanța dată fiind lăsată fără vedere;

- prin sentința adoptată, instanța nu a înlăturat contradicțiile și dubiile apărute, și nici nu a contraargumentat motivarea adusă de partea apărării în solicitarea adoptării sentinței de achitare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2020, au fost respinse ca nefondate apelul procurorului și apelul avocatului Dodica Victoria în numele inculpatului Balică Vitalie și menținută sentința fără modificări.

4.1 Instanța de apel a statuat că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Totodată, a indicat că prima instanță corect a recalificat acțiunile inculpatului de la art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal la art. 187 alin. (1) Cod penal - jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu excluderea

circumstanței agravante -săvârșite cu cauzarea în proporții considerabile (alin.(2) lit. f)), motivând că, potrivit art. 126 alin. (2) Cod penal, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

La caz, a reținut că daunele care se înscriu în limitele dintre daunele în proporții mici și daunele în proporții mari urmează a fi încadrate, după caz, ca fiind esențiale sau considerabile.

A motivat că, reieșind din salariul mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2018, în mărime de 6150 lei, raportat la mărimea prejudiciului cauzat părții vătămate (500 lei), suma se atribuie la valoarea proporțiilor mici (20% din 6150 lei=1230 lei).

Colegiul a reținut că prima instanță just a stabilit că jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane cu cauzarea prejudiciului până la 1230 lei, constituie proporții mici.

A menționat că, instanța de fond corect a stabilit că obiectul material îl reprezintă suma de bani în mărime de 500 lei, care aparține cu drept de proprietate părții vătămate Negară Anton și care a fost luată din posesia acestuia de către inculpatul Balică Vitalie.

Colegiul penal a apreciat critic argumentele inculpatului Balică Vitalie, potrivit cărora, acesta nu a comis fapta incriminată, indicând că nerecunoașterea vinovăției nu se echivalează cu achitarea, de vreme ce probele prezentate, inclusiv declarațiile părții vătămate și a martorilor, care au fost preîntâmpinați pentru prezentarea cu bună știință a declarațiilor mincinoase, confirmă pe deplin și fără ambiguități vinovăția acestuia, iar raționamentele aduse în sprijinul acestor afirmații au un scop de a evita răspunderea penală.

La fel, Colegiul a apreciat critic și argumentele acuzatorului de stat invocate în cererea de apel înaintată, pentru că vina inculpatului Balică Vitalie pe deplin a fost dovedită prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată a instanței de fond și de apel și acțiunile acestuia corect au fost recalificate de către prima instanță în baza art. 187 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel nu a reținut ca fiind justificată solicitarea procurorului privind stabilirea în privința lui Balică Vitalie a unei pedepse în conformitate cu prevederile art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, invocând că, instanța de fond corect a recalificat fapta inculpatului și la individualizarea pedepsei a acordat deplină eficiență tuturor împrejurărilor.

Colegiul Penal a constatat că instanța de fond just a individualizat pedeapsa în baza art. 7, 61, 75 Cod penal, și totodată, corect a aplicat pentru

comiterea infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (1) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, just a aplicat și prevederile art. 90 alin. (9) și alin. (11) Cod penal, suspendând condiționat pedeapsa închisorii, cu stabilirea perioadei de probațiune de 4 (patru) ani, pedeapsă care este echitabilă și proporțională infracțiunii comise, ținând cont de gradul de pericol al faptei prejudiciabile săvârșite, care se califică ca fiind mai puțin gravă, săvârșită cu intenție, de circumstanțele cauzei, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante în privința inculpatului, de personalitatea acestuia care nu are antecedente penale, are la întreținere doi copii minori, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, astfel asigurând realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale și a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât de către inculpat, cât și din partea altor persoane.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cătălin Scutelnic prin care, invocând incidența *punctelor 6, 10 și 12* a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea totală a deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei, în alt complet de judecată.

5.1 În susținerea recursului, procurorul invocă că:

- instanța de apel a efectuat o apreciere eronată și formală, de ordin general a probelor, circumstanțelor cauzei penale și dreptului material, a apreciat în mod superficial aceste probe, fără a fi evidențiate acele derogări evidente invocate;

- faptei incriminate lui Balică Vitalie i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii;

- instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor expuse în apelul procurorului și nu și-a dezvăluit concluzia privind dezacordul cu probele acuzării și cu privire la decizia de recalificare;

- instanțele de judecată au deviat de la acele circumstanțe constatate prin probele cercetarea și în mod greșit au considerat că prejudiciul cauzat părții vătămate Negară Anton nu este unul considerabil.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, totodată verificând dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost

constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit practicii cu privire la judecarea cauzelor penale în ordine de apel și conform art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: *dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate, dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.*

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal, au fost corect aplicate.*

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare, dacă eroarea constatată nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Studiind recursul în raport cu decizia instanței de apel, Colegiul penal lărgit constată că recurentul invocă temeiurile prevăzute de pct. 6), 10) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume cazurile când instanța *nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Referitor la critica recurentului privind modul de apreciere a probelor, Colegiul penal lărgit remarcă că, reaprecierea probelor nu poate constitui temei de recurs în sensul art.427 Cod de procedură penală, și astfel nu poate fi considerat ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Colegiul penal lărgit atestă că în sentință, prima instanță constată fapta săvârșită de Balică Vitalie în următoarele împrejurări: *„la data de 25 iulie 2018, în jurul orelor 11:00 min., aflându-se în apartamentul nr. xx, situat pe adresa mun. Chișinău, str. Xxxxxx, ... profitând de neatenția cet. Negară Anton, în mod deschis i-*

a sustras din buzunarul de la cămașa celui din urmă suma de 500 lei, după care, având asupra sa banii sustrași, a părăsit imediat locul săvârșirii infracțiunii într-o direcție necunoscută, cauzând părții vătămate Negară Anton un prejudiciu material considerabil în valoare de 500 lei”, ca ulterior să-și motiveze soluția de recalificare a acțiunilor inculpatului de la art. 187 alin. (2) lit. f) în art. 187 alin. (1) Cod penal, prin excluderea agravantei – săvârșite cu cauzarea în proporții considerabile.

Neconstatând greșeala comisă de prima instanță, prin pronunțarea unei hotărâri contradictorii, instanța de apel a decis menținerea sentinței.

Potrivit art. 394 alin. (1) pct. 1), alin. (3) pct. 1) și 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

Conform art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În același context, Colegiul atestă că decizia Curții de Apel Chișinău este contradictorie și nemotivată, deoarece, deși aceasta în partea motivată reține că „*instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului*”, ulterior consideră că „*instanța de fond corect și just a stabilit că în acțiunile inculpatului Balică Vitalie nu poate fi reținută circumstanța agravantă stabilită la art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal -săvârșite cu cauzarea în proporții considerabile*”.

În atare circumstanțe se consideră, că instanța de apel a comis erori de drept prin încălcarea prevederilor art. 414-419 Cod de procedură penală, admițând concluzii contradictorii referitoare la constatarea faptei și calificarea infracțiunii, iar aceste abateri se cuprind în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, superficial a verificat legalitatea și temeinicia sentinței, iar motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii.

De asemenea, Colegiul penal atrage atenția instanței de apel, privind obligația de motivare și a soluției de individualizare a pedepsei, or, ținând cont de criticele recurentului, care în mare măsură și-au găsit confirmare, instanța de apel s-a limitat la mențiunea privind acceptarea concluziilor primei instanțe, fără a scoate în evidență circumstanțele ce au determinat instanța de apel de a considera echitabilă pedeapsa stabilită, astfel, soluția adoptată în

raport cu prevederile articolelor 61, 75-78 Cod penal ne fiind una întemeiată și convingătoare.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate supra, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar declarat, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Totodată, la rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu articolele 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău, Cătălin Scutelnic, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2020, în cauza penală în privința lui *Balică Vitalie XXXX* și dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată este pronunțată la **10 februarie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion